Представники клубу «Вікторія» (куратор Галина Склярова) - одні з найактивніших уболівальників усіх 5-ти півфіналів

декупаж, і випічка тортів, і вишивання хрестиком та різнокольоровими стрічками… І все це зроблено з такою любов'ю і натхненням, навіть не ймеш віри, що все це створено людськими золотими руками. Як тільки-но зазвучали перші рядки пісні «Моя Україно» у виконанні Ольги Руденко з клубу «Вечірні зорі», увесь зал зірвався оплесками, а вболівальники-

Ольга Ковальчук читає поезію Т.Г. Шевченка «Лілея»

одноклубники відразу підняли плакати з написом: «Ольга, ти в нас - найкраща!» А мати-героїня Таскіра Максюта з клубу «Усмішка» представила власну колекцію дитячих карнавальних костюмів та вироби із застосуванням унікальної машинної вишивки. А коли пані Таскіра заспівала українською, російською і рідною татарською, зал знову вибухнув аплодисментами! Ганна Швецька, як з'ясувалося, може годинами розповідати про своє головне хобі – дачу, де всього-на-всього на 4 сотках землі збирає по 11 відер персиків і 9 відер полуниць. А старовинна козацька пісня, яку конкурсантка із клубу «Щедрий вечір» виконала в дуеті з чоловіком, припала до вподоби усім присутнім. Зоя Марчук – найбільш

співоча представниця клубу «Золота осінь» - подарувала вболівальникам чудові жартівливі пісні. Просто дивуєшся інколи тому запалу й оптимізму, з якими ця прекрасна жінка йде до людей, зачаровуючи своєю простотою і величчю. Ольга Паделка вразила членів журі своїм рідкісним умінням вишивати ікони, а як дивувалися глядачі тій великій кількості святих образів, народжених на полотні її неабиякими стараннями.

6 листопада відбувся останній територіально-кущовий етап конкурсу «Мадам Гармонія» для решти шести клубів. Яких-но тільки див не було на сцені цього дощового осіннього вечора! Незвичайні відчуття викликала у присутніх філософська, зворушлива поезія у прочитанні представниці клубу «Чарівна мить» Ірини Гуральник, а супроводжувалося все це переглядом циклу прекрасних світлин, автором яких є сама ж конкурсантка. «На ура!» зустріли глядачі й виступ Ольги Позднякової із клубу «Сузір'я», яка майстерно виконала запальні російські частівки, продемонструвала барвистий костюм, який сама ж пошила. Клуб «Журавка» гідно представила Людмила Коломієць, яка, як справжня артистка, виходила на сцену з посмішкою і неймовірною харизмою, а її привабливості

Ольга Позднякова виконує запальні частівки

й шарму не було меж, бо співала, декламувала, демонструвала власні вишивки! Марія Левкус із клубу «Олександрія» і Наталія Краснова із клубу «Мрія» обожнюють гуморески й читали їх на конкурсі з особливим оптимістичним настроєм, який автоматично передавався залу. Галина Киричок – представниця клубу «Вікторія» - майстриня на всі руки,

Клуб «Едельвейс» щиросердно підтримує свою «мадам» - неперевершену Людмилу Мільцарик

а які вона плете жіночі шалі, очей не відірвати!

Отож 12 грудня у фінальному етапі загальноакадемічного конкурсу «Мадам Гармонія» за діадему переможниці будуть змагатися Ольга Денисюк (клуб «Промінь надії»), Ольга Ковальчук (клуб «Криниця життя»), Надія Матика (клуб «Надія»), Таскіра Максюта (клуб «Усмішка»), Ольга Позднякова (клуб «Сузір'я»). Крім звання «Мадам Гармонія-2013», яке отримає лише одна учасниця фіналу, інші чотири стануть лауреатами конкурсу в наступних номінаціях: «Мадам Елегантність», «Мадам Творчість», «Мадам Ерудиція», «Мадам Глядацьких симпатій».

Благодійний фонд Костянтина Єфименка висловлює вдячність керівникам закладів і устав, які люб'язно надали приміщення для проведення 5-ти півфіналів: ди-

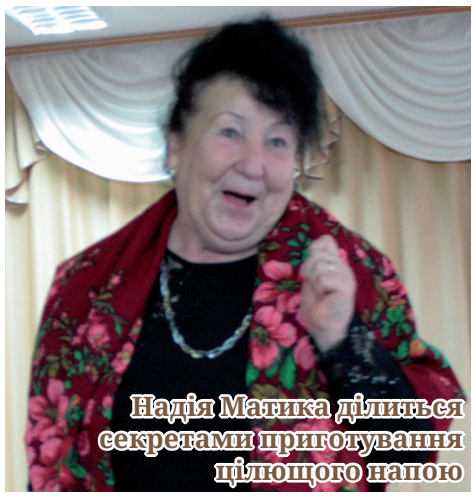
Надія Матика ділиться секретами приготування цілющого напою

ректору БСШ з поглибленим вивченням французької мови № 13 Сергію Іщенку, директору Першої Білоцерківської гімназії Борисові Смутку, директору БЗШ з поглибленим вивченням слов'янських мов № 1 Олексію Вереду, начальнику ЖЕКу № 7 Юрію Баласу, директору БЗШ № 6 Ніні Верес. До зустрічі у фіналі!

Таскіра Максюта співає татарською мовою

Ольга Денисюк виконує уривок із гумористичного твору

Уболівальники з клубу «Водограй» активно підтримують Олену Осіпову

УКРАЇНСЬКА ХУСТКА

Подивуймося і нині, в цей розбурханий час, живучій любові нашого народу до простого та водночас незбагненного дива — української хустки…

Минають роки, десятиліття, виростають нові покоління, змінюється влада, з'являється нова мода, та ніколи не можуть зникнути з пам'яті людської добрі традиції прадідів, їхні обереги поруч нас не дають нам забути, що ми — діти народу українського.

Так, у рамках засідання клубу «Затишок» відбулася зустріч-виставка із нашою щирою українською хусткою-берегинею.

Це був надзвичайно цікавий захід, який підготували й провели члени клубу на чолі зі своїм куратором Романом Троценком.

Хустка - один із видів українського мистецтва, що є майже забутим сьогодні. А її використання в домашньому побуті українців настільки ж різноманітне, як і рушників. У недалекому минулому хустка була необхідна і багатому, і бідному, і старому, і малому.

Кожен приніс на засідання власну хустину, яка являла собою не лише шматок тканини, а й несла цілу історію, спогади від мами та бабусі, була реліквією, яку берегли як святиню та передавали від покоління до покоління.

Кожен мав змогу продемонструвати найдорожчу для себе хустку та розповісти її історію.

Різноманіття хусток радувало око, були представлені буденні, святкові, обрядові, весільні, самотканні та фабричні хустки.

У цієї хустки - також своя історія

Також за гарячим чаєм та солодощами присутні мали змогу довідатися багато цікавого про історію виникнення хустки, її розвиток, розповідалося про застосування хустки як головного убору, а також використання хустки в українській обрядовості, зокрема на сватанні, у процесі весільного обряду, вінчанні, «покриванні молодої», на хрестинах та на похоронах. З'ясувалося, що звичайна українська хустка супроводжувала людину від народження до смерті.

Зустріч видалася надзвичайно цікавою і видовищною!

Тож хай кожна українська хустина завжди береже тепло наших душ і живе вічно, як наша невмируща мати — Україна!